

Franckesche Stiftungen zu Halle

Kurtze LeichPredigt ... Bey der Christlichen vnd Volckreichen Begräbnüß der ... Annæ Chemnitzin, Deß ... Herrn Samuelis Scarlachii, Philosoph. & ...

Cramer, Daniel

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], 1632

Elegiae Funebres

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:ha33-1-219868

ELEGIÆ FUNEBRES

In

HONOREM ET MEMORIAM

ANNÆ CHEMNITIÆ,
MATTHIÆ J. U. D. CONSI-
LIARII ET PRÆSIDIS ELE-

ctoralis Consistorii Coloniz ad

Syexum, FILIÆ,

SAMUELIS SCARLACHI

MED. D. & PROFESSORIS P.

in Academia Marchica,

Conjugis carissimæ,

QVÆ

POST DIREPTIONEM ACADEMIÆ

&

URBIS FRANCOFURTANÆ

BELLI PESTISQVE PERICULI

vitandi gratia

SEDINUM POMERANORUM

commigrans

SECUNDA DEI VOLUNTATE

Partim morbo partim mœrore

contabescens

ANNO MD. CXXXI. 24. Septembr.

fato suo functa.

ibidem.

IN ADE D. VIRGINIS 27. Septemb.

honorificentissimè sepulta,

Appropinquantem æternam ἀπολύτρωσιν

expectat.

Ad

Clariss. & Excellentiss. Virum,

DN. D. SAMUELEM SCAR-
LACHIUM MEDICUM, COM-

patrem & Collegam,

&c.

*Mbra velut corpus sequitur: sic momi-
ne quovis*

*Mors homines: locus haud ullus, ubi
illa procul:*

*Qui fugiunt, non effugiunt fera spicula
Mortis,*

Insequitur, tanquam bestia Niliaca.

*Præteritus testes bene multos exhibet annus
è sexu primo, de sequiore simul.*

ANNA decus matronarum SCARLACHIA, mutat

Jussa locum: mutat non tamen agra statum

Corripitur morbo: frustra medicamina Peon

Sive Asclepiades alter & alter habent.

Fata urgent, cedit fatis urgentibus ANNA

Gnara, pios quovis non malè obire loco.

Fugerat iratum, placatum Numen adibat,

& benè, placato Numine suscipitur.

Hoc iter ad Patriam fuit exoptabile fessè,

Triste tamen Viduo, nunc quoq; dimidio.

SCAR-

SCARLACHI, lumen Vatam, qua vulnera sentis,
nōstietiam quali parte coire queant.
Vulnerat & sanat D E U S, & qua basia Gnatis
figit, acerbā licet, figit amore pio.
BERGIUS ecce Gener, sacrorum Antistes, abundē
exemplo potis est Cor animare suo.
Jungemur cœlis, breve erit, jungemur amantes,
ELISABETHA meum sva violum, ANNA tuum.
Conficiamus iter reliquum, vel passibus agris,
Hora, ubi vix speres, grata superueniet.
Christophorus Pelargus D.

ANNÆ CHEMNITIÆ

Fulget in excelsis præstans Matrona theatris:
Francofurtana qua decus urbis erat.
Qui candor byssi solet esse & sindonis alba:
SCARLACI talis ANNA pudica fuit.
Hujus qui tentat complecti carmine laudes
Cen Phaeton ponti ludibrium esse volet.
Gregorius Francus S. Th. D.
& Profefs. Publ.

D. 2

ELEGIA

1707

ELEGIA

Post luctuosum Socrus desideratissimæ in exilio

apud Sedinenses, & Fratris uterini in Gallicâ peregrinatione; aliorumq; alibi carorum obitum, nunciatum

Bremæ:

E Sset ut in nostro nostris solamen amore,
 Quos mecum dulcis copula, STORGA, ligat:
 Usq; id, crede mihi, prima inter vota, precesq;
 Præcipuas, cælo non renuente, fuit.
 Eripit at primum mors immatura parentes:
 Mox planè & patriam sors inimica negat.
 Reddit abundè alibi NUMEN patriamq; parentesq;
 Et quos agnati sanguinis instar amem.
 Cum placuisse videt alio, mox dividit: illic,
 Non, ait, infelix, at peregrinus eris.
 Post hæc obsessos lituis mœrere parentes
 Audio, & exutos cedere in exilium.
 Mœrorem morbus sequitur, socrumq; necatam
 Materiem luctus, heu! facit esse noxam.
 Patria terra mihi, tibi sed peregrina, sepulchrum;
 Sic iterum per TE terra benigna, dedit.
 Interea & fratris falka amputat atra juventam:
 Haud levis in quo nunc spes erat, antè labor.
 Leta seges gravidis messem poscebat aristis:
 Hæc subito tristi grandine quassa jacet!

Sunt

Sunt plures, tacitus memori quos pectore volvo,
 Quos caros sanguis consiliumve dabat.
 Hos peste, hos alio obtruncat mors pallida casu:
 Non nusquam & thalamos orbat, amara, patre.
 Quid iuvat in multis divisum vivere: multis
 Gaudia debere, & reddere velle diu?
 Sic toties morimur, quoties refecantur amantes:
 Mortis & in reliquo sensio longa manet.
 O nimium miseros, quoscunque in amore fideles,
 Gratosque, & largos, plurima cura secat:
 Nimelius quondam seclum soletur amantes,
 Iustaque cum multo fœnore vota beet.
 Cœlestem patriam peregrini discimus; orbi,
 Patrem; conjugium & rem, viduata domus:
 Quanta sit æternum junctis reddenda voluptas,
 Anxia disjunctos cura dolorque docent.
 Tum demum celos oculo haud spectare retorto,
 Quæ spectes alibi cum periere, datur.
 O rapiant citius nostras cœlestia mentes!
 Infera cum possint nulla placere diu. (Stras,
 Sitamen, alme DEUS, quadam & dulcedine mon-
 Quis sit in æterni fructus amore patris:
 Vergentem in senium viduum servato PARENTEM:
 Mutua sit nobis fido in amore quies.
 Omnis ad æternos cœtus nos ducat imago,
 Dulcia sen jubeas tristia sive pati.

Non equidem ingrato lamentor pectore, passus
Nec nil, nec magno nomine digna crucis.
Si CHRISTUM, & primos servorum specto labores,
Damna, pericla, famem, scommata, flagra, cruces:
Haecenus est, quicquid patimur ludusq; jocusq;
Dignus & impatiens ipse dolore dolor.
Nec tamen in nullâ reputatur laude, minora
Perpeßos minus hinc & placuisse sibi.
Contra, quam solet insipiens sapientia mundi,
Judicium DOMINI prosperitate probans.
Scilicet intus amans, tanto est felicior, extra
Quò primogeniti stigmata plura gerat.
Hei mihi! cur perè felices esse timemus,
Solliciti, nimium ne cumulemus opes?
Omnibus expetitur mollissima semita votis,
Qua minimum luctus, quaq; doloris habet.
Stultitiam tamen hanc toleras, DEUS optime, nostrâ,
Et modò vis, dantem I E meliora pati.
O utinam nullas cogat transgressio virgas,
Quæ sine non possit vita salusq; dari!
Annueret reliquis multa indulgentia: non sunt
Nulla infantum etiam ludicra grata patri.
Oro PATER, socerum, superest & quicquid amicum,
Quâ pote, quam cupimus prosperitate bees.
Dat si quid precibus melior tua dextera nostris,
Gaudeat ô grato mens animosa sim!

Si quid

*Si quid & indulgens, timidos pueriliter audis;
Indulges autem plurima, blande pater:
Tanto erimus, fateor, Christoq; aliisq; minores,
Quanto in nos fuerit passio missa minor.
Hoc hilares humili meditabimur usq; timore:
Passio & hic quadam est, & medicina, timor.
Sed tu lude tuum in nobis PATER optime ludum:
Ut nobis cumq; est utile, dulce tibi.
Ut lubet, hic servi spectans certamina, gaude:
Rursus ut aeternum gaudia victor agat.
Tantum sufficiens ad dura infundito robur:
Temperet & sanctus mollia quaq; timor.*

SCRIPTA

a

CONRADO BERGIO

D. & P.

Ad

Clarissimum & Excellentissimum

Virum

DN. SAMUELEM SCARLACHIUM

Medicinz D. & Profess. P.

Adfinem & Amicum carissimum.

SIt forsan lugere nefas te fata marito,
SCARLACHI, Medica prima columna SCOLÆ:
Nam genus atq; ortum, quo prodiit ANNA beata,
Si spectas, certò vix habitura parem est.

Si vi-

*Si vitam, ob varias divino inspectore dotes;
 Vivere perpetuo tempore digna fuit.
 Si Mortem, mentem sancto quoq; flamine rexit
 CHRISTUS, & ornavit cognitione sui.
 Is plenos potius lacrymarum congerat amnes,
 Turpi qui luget progenitum Genere,
 Et cui transacta est maculis fadissima vita,
 Et moriens caruit speq; fideq; sacra.
 Tu gratare tua, SCARLACHI ò care, marito,
 Quæ denata solo Morte, renata polo est.*

Honoris & amoris ergo fundebat

Joachimus Chemnitius J. U. D.

Sereniss. Elect. Brandenburg. Consi-
 liarius & Ecclesiastici Consistorii
 Adessor Coloniz ad Sævum.

ELEGIA

Ad

Reverendum, Excellentiss. & Doctiss. Virum

Dn. CONRADUM BERGIUM, S. T. D. Bremæ

ad D. Ansgarii Decanum ac Pastore, & illustri Scholæ Professore;
 Dominum Fautorem, ac Collegam suum observandum, amandum,
 honorandum, lugentem geminum funus, utrumq; acerbum, Socrus
 piissimæ ANNÆ KEMNITIÆ, Clariss. & Excellentiss,

Dn. SAMUELIS SCARLACHI Med. D. & in alma

Viadrina P. P. quondam conjugis svavissimæ:

nec non fratris *imogenela*

dilectissimi

condolentia testanda scripta à

JOHANNE COCCIO

Bremæ J. P. P.

Qui

Qui decus & meritos gratantia nuper honores
 Carmina, nunc canimus tristibus apta modis.
 Scilicet incerta vitam vice vivimus; & quod
 Manè neges, serus vesper, amice, feret.
 Dulcibus inter mista in sua via, tristia latis:
 Orberunt celeri spes, timor, ira, jocus.
 Ergone **MENS** vita fecem **SUPREMA** serenis
 Corrigit, aut fellis pocula melle linit;
 Ne pigeat misera producere munia lucis,
 Associentq; umbris tadia multa animam?
 Stringit an austeris sordentes temporis hujus
 Delicias, caro quas luxuriosa petit;
 Ne diam patria capiant obliviae mentem,
 Et, turpi stupeant oblita corda luto?
 Utcunq; est, sentire jubet nos sortis utrumq;
 Ingeniumq; hominis consiliumq; **DEI**.
 Est natura tamen, si quis sua vulnera sentit:
 Laus est, vicinis indoluisse malis.
 Illinc sese animus fortis patiensq; revelat:
 Hinc se ex ingenuo pectore monstrat amor.
 Ferre igitur vestrum est; nostrum, tua funera flere,
 Officium haud aliter curet uterq; suum.
 Causa quidem fuerat luctus sat magna, nec isto
 Tempora nos sensu hac ipsa carere sinunt.
 Est tibi rapta socrus genero jucunda, marito
 Fida mali consors, exiliq; comes,

E

Solamen

Solamen natis, sperata corona nepotum,
 Primitiis quorum sedula mater erat.
 Et virtus amissa immane ut pungat acutum!
 Virtutem egregiam nam pia nata probat.
 Adde, quod exilio & belli terroribus agra
 Egelida noctis regna in amœna adiit;
 Nec potuit nitida recreata ab lumine pacis
 Viventum laudare in regione DEUM:
 Quamquam pace frui poterat vegetabilis ætas,
 Si nostra aspires Numinis aura spei.
 Nunc ea deseruit socerum quassumq; labore &
 Fractum ævo, dubio vix oriente die;
 Qui, si post nebulas Sol illum aspexerit ortus,
 Tristis agat solos & sine luce dies.
 Nec satis est uno visum de funere vulnus:
 Ecce ibidem fratrem fors inimica rapit.
 Et fuerat tenero frater dilectus amore,
 Et poterat fratres condecorare suos.
 Sed quid ago? an luctum fas est fodicare tacentem?
 An potius plagam consolidare meum est?
 Hoc potius. nec si mentem constantia firmet,
 Sic minus, officium deseruisse, pudor.
 Cùm tamen experior, major flagrat arte voluntas,
 Et proprium vobis non medicamen habet.
 Communis, scio, non tædet solaminis in re
 Communi; majus nec ratione malum est.

Non

Non tamen apta eadem delinimenta, ubi dispar
 Aestimūq; boni & causa doloris adest.
 Illa viris, pueris mage quadrant ista; severos
 Hac, diversa itidem mollia corda levant.
 Peccet, qui senibus iuvenilia gaudia mandet:
 At siccant parvis mellea crusta genas.
 Prima, genuq; labans dextramq; animare stupentem,
 Ars cui; dic, tali qua medicina viro?
 Quam timeo, vestrine nostra emplastra doloris
 Dedeceant animos cum gravitate pios!
 Namq; ego te video naturam audire benignam
 Sic, ut sit potior, te gemere ista, dolor.
 Carne caro rescissa dolet. non saxea fibra est.
 Nec, sentire nihil, est sapientis opus.
 Est Sapientis opus, verum internoscere falso,
 Fallax ne mentem ludat imago catam.
 Perspicias, hoc mortem non esse, ubi fata vocant nos:
 Nec vitam, vita quod modo nomen habet,
 Ille puer matris maneat si clausus in alvo,
 Fons illi vita tymbus & orcus erit.
 Editus in lucem dicetur vivere; sed tunc
 Membra dolet genitrix, gaudia mente fovet.
 Hac vita morimur, depulsi luce, tenebris:
 Lucem anima è tenebris morte renata videt.
 Perspicit hac sapiens; quodq; haud sapientia praestet,
 Angitur, in tanto non lacrimare bono:

*Angitur extorrem se illâ tabescere vitâ:
Aut, se animo haud agro luce carere, dolet.
Nostrane placabunt istos lenimina morbos?
Nulla hos exposita mitiget arte manus.
Si tamen extremi suasus admittis amici,
En fidum, si non utile, consilium.
Si ratio & natura ferat, gaudeto libenter:
Sive eadem tulerit, collacrimare juret.
Sic moderata fluet sua vi modulamine vita,
Nec sale vel nimio tadia melle dabit.
Sic facere & regi poteris jucunda supremo,
Militiaq; vices letus obire tua.
Sic, voveo, seros SCARLACHUS clarus in annos
Vivat, nec secum vivere triste putet.
Sit pro conjugio venerandis laurea canis,
Et genero & multa stirpe beata domus!*

ALIA.

SCARLACHI, Aonidum decus immortale, parentis
Divini Hippocratis clara propago Senis,
Siccine, quos Mortis, quos mille pericula Martis
Turbârunt nostris sedibus atq; focis,
Juvit & hanc, aliasq; dein proficiscier Urbes,
Possemus tutas tandem ut habere domos!
Decipimur? dum Morbonia & Mors undiq; nobis
Multiplices technas insidiasq; struunt,
Hosq;

*Hosq; vel affigunt lecto, affixosq; fatigant,
 Hos sed precipitant è thalamo intumulum.
 Longius hant opus est exempla ut plura petamus,
 Expertus loquor hoc; Testis & ipse mihi es.
 Expertus loquor hoc: namq; ardens querquera Febris
 Me variis torsit nocte dieq; modis.
 Testis & ipse mihi es, nam Gnatus febre laborat,
 Ac Uxor macie concidit & moritur.
 Ut taceam reliquos, quos inclementia Mortæ
 SVETI, alibiq; loci sveta necare fuit.
 Sic est: victricis sunt legibus omnia Mortis
 Subdita, nullius Mors superanda manu est.
 Sed benè: vivit adhuc, qui Mortem morte subegit,
 Et vitam reddet SCARLACHIA ANNA Tibi.*

Τῆς συμπαθείας καὶ Φιλίας ἕνεκα
 deproperabat

SEDINI Pomeranorum

xxvi. VIIbris, Anno

M. DC. XXXI.

ELIAS REEWALDUS U. J. D.

Academiae Francof. Syndicus:

DIS Manibus

SOCRUS CARISSIMÆ

ANNÆ CHEMNITIÆ,

DN. SAMUELIS SCARLACHI Philosoph,

& Medicinæ D. & Professoris

celeberrimi

Uxoris desideratissimæ.

E 3

O me

O Me felicem ! si vel tu tardius esses
Mortua, vel citius, S C A R L A C H I A A N N A, tuus
Factus ego Gener, & duplicari gaudia nostra
Vidissem, quæ nunc morte minuta tua
Et protracta simul : Socerum dùm mœror acerbus
Enicat, & constans omnia vincit amor.
Si tamen est aliquis sensus DIs Manibus horum,
Heic quæcunq; agimus perpetimurq; pij:
Non dubium est, votis etiam te jungere nostris
Vota tua, ô longum vivere digna Socrus!
Cui cum non aliter possem persolvere grates:
Me Soceri cogit collucrumare dolor.
Donec, te, vultuq; tuo non spontè carentes,
Cœlestis jungat nos simul una domus,
Aucturos famam interea laudesq; bonorum,
Gratia utrinq; genus multiplicante D e i.

Melchior Polifius Philoso-
phiæ & Medicinæ D.

Q U E R E L A V I D U I.

E Rgò erat in fatis, ægerq; senexq; jubebar,
Ætatem in viduo transigere antè toro.
Remq; meam & vitam famulis concedere solis,
Et fures alere, heu, Harpyiasq; domi?
Nec mihi, quod vovi, ignarum decedere amoris,
Fas fuit, & dura lege carere tori.
Si sine te potui svavissima vivere conjux,
Cur mî in conjugio vivere velle datum est?

Cui

Cui liber visus semper jucundior esse
Lectulus, & vita coelibæ nulla prior.
Nonne fuit satius, nunquam expertum esse mariti
Svave jugum, casti deliciasq; tori?
Jamq; voluptatum fructu mî harum omnium, & usu
Planè interdictum Morte tua esse, scio.
Nec doleo hoc : sed tecum unà decedere, eodemq;
Et tumulo & thalamo non potuissetegi,
Id doleo. Omnesq; ex animo dehinc deleo pulcras
Fæminei coetus virgineiq; Deas.
Nam si annos juvenis septem & sex lustra peregi,
Ignarus Veneris (teste Deo) & thalami:
Cur non fortè dies paucos sine compare vivam,
Jam viduus, tumulo jam propiorq; senex?
Jamq; cataphractum nunquam visurus in armis
Dehinc natum, si quis postumus esse volet.
Aut mihi si libeat, ductaq; uxore secunda,
Curare hunc morbum mœstitiâq; velim:
Vix talem tanto genere ortam, atq; indole tanta,
Ullam aliam posthac me reperire puto.
Quod si igitur simili despero uxore potiri: cen?
Quid sperem, eamdem amens si repetam Eurydi-
Non eadem est Lÿra, nō eadem ars, nec gratia, pulchræ
Quæ quondam Eurydices Orpheo erat Domino.
Et tamen ipse feras quam vis, & saxa movere,
Et silvas visus, flexanimisq; modis

Dilectam

Dilectam ex Orco Eurydicen revocare fluderet:
 Vix potuit surdas cantu aperire fores.
 Rectius ergo ducis mentem exemplumq; secutus
 Isaidæ, erectum ad sidera tollo caput.
 Et quia te, certum est, nunquam ad nos velle reverti,
 Me verò ad te iterum posse redire brevi:
 Hac spe consolor me ipsum, & placidâ erigo mortem,
 Funeris & digno semper honore tui.
 Nam quamquam procul à Genero, nataq; SABINA
 Occidis: & matri filius exsequias
 Unicus it parvus: parva cum nepte sequuntur
 Natæ innuptæ aliæ, cum paribusq; pares:
 Magna tamen pietas aliorum, inq; advenam amicum
 Laudandum studium, curaq; grata DEO.
 Ipse HILTEBRANDO adfini, ALBINOq; rependat
 Præmia pro meritis, EICHSTADIOq; pio,
 Et quicumq; alii exsequias ivere frequentes,
 Illustres Medici, juridiciq; viri.
 Doctaq; LEUSCHNERO cum præceptore juvenus
 Quiq; humeris pheretrum sustinere suis,
 Præstantes juvenes, sacræq; ex sanguine cadaver
 Aedis in angusto deposuere loco.
 Et nunc, ANNA, vale, o mea sola & prima voluptas,
 Et fructu æterna lætæ quiete animæ.
 Annorum ipse satur te mox sequar, altera & umbræ
 Umbra tuæ campis reddar in Elysiis.

Pignora

Pignora nostra Deo tutori maximo & uni
Curæ semper erunt, ne dubita, & GENERO:
Nosq; brevi, atq; illos pariter, carosq; nepotes,
Coelestis junget perpetuò una domus.
Ergò iterum mea vita vale, vale, ô ANNA beata,
ANNA vale, æternum ô mea vita vale.
Donec mox redivivo animæ cum corpore junctæ
Non disjungemur morte iterum ulla alia.
Hic peregrinandum, migrandum, & jure ferendum
Exilium: Cælum qui tenet, in patria est.

TUMULUS.

ANNULA MATTHIÆ quondam carissima nata,
CHEMNITII, atq; uxor SCARLACHII Medici,
Direptam patriam fugiens, Martisq; furorem,
Morte obita hinc longum finijt exilium.
Simplicitas, sanctusq; Pudor, lugete, Fidesque:
ANNA jacet vestro CHEMNITIA exitio.
Tu verò, hospes, si mentem mortalia tangunt;
Disce mori: VANUM est & breve, quidquid ho-
mo est.

PSALMO XXXIX.

V. VI.

Universa vanitas omnis homo.

F

CARMEN

CARMEN PANEGYRICUM
IN LAUDEM
HONORATISSIMÆ FAMILIÆ
CHEMNITZIORUM
Postremò auctum & cor-
rectum.

CHEMNITIÆ gentis clarissima lumina quondam
Nunc MANES, salvete pij, æternumq; valete!
Fas mihi per laudes vestras, & fortia eunti
Facta, vetus memorare genus, quodq; ampliùs annis
Ter centum, foris atq; domi, belloq; togaq;
Floruit, & patriæ plures, generisq; columnas
Edidit, arte viros celebres, aut Marte potentes,
Queis patria indigenis meritò se MARCHIA jactat.

MARTINUS
I. Theolo-
gus sum-
mus.

PRIMAS MARTINUS primus tulit: ille TRIDENTINI
Horror CONCILII, cujus decreta minasq;
Ore refutavit docto, scriptisq; disertis,
Constanti LUTHERUM animo calamoq; secutus,
Immortale decus generis, Vatumq; bonorum.
Testes sunt libri & scripta aurea, quæq; vetustas
Nulla abolere potis, factorum injuria nulla:
PRUSSIA quem coluit juvenem, BRUNSVIGA docentem,
Admirata senem est, & condidit ossa sepulcro
Emeriti: nitidis se Spiritus intulit astris,
Æternum in terris nomen, laudemq; relinquens.

SABELLUS.

Non longo hunc intervallo spatioq; secutus
ZABELLUS, Christi servus, fidusq; PHILIPPE
Discipulus: cujus doctrinæ immortis adhæsit
Perpetuò, sprevitq; odia, & convicia dira.
Ingratorum hominum: quos famam & scripta PHILIPPI
Suggillare tulit graviter, post funera demùm.
Damnatum infontem excusans: cum STENDALIA ipsum
Pastorem,

Generalis ve- Pastorem, atq; vetus **GENERALEM MARCHIA** haberet
teris Marchia- Rerum Inspectorem sacrarum, pacis amantem.
Superinten- Communisq; boni: adversum nulli, omnibus æquum.
dens.

Nunc illic placida compositus pace quiescit,
Et **CHRISTI** servare, & præceptoris amorem
Nos monet, atque nihil, nisi turpia facta, timere.

MATTHIAS **MATTHIAS** sequitur, primusq; hoc nomine claret,
JUSTUS. Quem puerum patrio nido mox expulit ingens
Doctrinæ & Virtutis amor, longèq; removit
Trans Tiberim & Sequanam rapidâ, Thamesisq; fluenta,
Undiq; thesaurum doctrinæ artisq; parantem,
Florilegæ instar apis: eundem reducemq; reversum,

J. U. D. Con- Donatum Lauruq; sacra, Themidosq; brabeo,
sistorii Præses. Evexit, toti patriæ, patriæq; parenti,
Carum æquè civem, columenq; utriusque Senatus:
Quem summus rexit **PRÆSES**, justissimus unus,
BRENNONUM illustri quondam qui præfuit **AULÆ.**
DI sanctis umbris sedes in Valle Beata,
Elysiæq; auras, & amœni gaudia campi!
Unde videns sobolemq; suam, carosq; nepotes,
Seq; suumq; genus parvorum in imagine noscit
Lætus avus. **SOCERI** nos thure fovebimus ossa,
Et flores tumulo & gratos spargemus odores:
Sic fas: hac maneant nostri in pietate nepotes,
Et fortunati calcent vestigia avorum!

NICOLAUS **TERTIUS** his frater, Medicus **NICLAUS**, eodem
Medicus. Rectè informatus sub præceptore **PHILIPPO**,
Virq; doli expers planè, & vafræ fraudis: ubi esset
Doctrina & studijs præclarum nomen adeptus:
Maluit in patria privatus ducere vitam,
Nulli adversari, cunctis prodesse, **PHILIPPI**
Exemplo, famam aucturus laudesq; bonorum.
O felix tali quondam **PRITZVALDIA** cive!
Qui sanam sano servare in corpore mentem,
Et multos magnos morbos curare quiete

Te docuit primus, parcoq; avertere victu.
Pone tuo HIPPOCRATI statuam, & capiti adde CORONAM,
Tali clara viro PRIZYVALDIA, & altera Coos,
Non habitura parem Medicum, vitæq; Magistrum.

Martinus II.
Martini I. F.

TE nunc ordo meus tangit, MARTINE SECUNDE,
Justitiæ interpres primus, ROSEIq; LYCH
Quondam ingens Lumen: mox Cancellarius aulae,
Deliciæq; Ducis POMERANI, oculusq; PHILIPPI.
Quo fato functo ante diem, totaq; PHILIPPUM
Lugente Europa, nulli virtute secundum
Doctrinaq; Ducem: HOLSTIAE Dux inclytus ipsum,
Jamq; ætate gravem & meritis suscepit, honore
Dignatusq; pari est. ubi, cum GERMANIAM iniquo
Et sævo implicitam bello, funusq; doleret
Nunc Libertati duci, nunc Religioni,
Consiliisq; nihil spatiiq; lociq; relictum:
Maluit antè mori, patriæ quàm fata videre,
Servitiivè jugum fœdum, atq; immane subire.
Disq; exauditus, de scena in tempore liber
Decessit, Nato jam successore relicto.

Martinus III.
J. U. D.

MARTINO. quem post SVECIAE REX GUSTAV. ADOLPHUS
Militiæ comitem, fidumq; abduxit Achatem;
Illiusq; opera, facundiq; eloquio oris
Ufus: cum totum bello perterruit Orbem,
Ut Libertatem Imperio, Pacemq; referret,
PRO CHRISTO effundens VICTOR cum sanguine Vitam.

Joachimus I.
Senior J. U. D.

AD SIT nunc, nulli ingenio aut pietate secundus,
IOACHIMUS, magnorum haut unquam indignus avorum.
Qui postquam Themidi totum, patriæq; saluti
Se devovisset, magni columenq; Senatus,
Et CONSISTORI adfessor primarius alter;
Non uni Electori operamq; aulaq; locasset,
Jam rude donandus: præmissa conjuge cara,
Decessit viduus, cœliq; in regna receptus
Alloquio fruitur divum amplexuq; parentum;

In ter-

In terris vivit post funera nobile nomen.

HI sunt, CHEMNITIO prisco de sanguine primi,

Quos hodiè ante alios, vitali lumine functos,

Laudibus evehimus, Musarum castra secutos,

Nobileq; ingenio & doctrina nomen adeptos.

Namq; alios dudùm sua quosvis secula norunt

Præterita, & digna extollunt ad sidera laude.

Nec Libitina tamen, nec Cælum possidet omnes:

Sed superest, sitq; opto diu super, ortus eodem

Sanguine non nemo, quiq; æquè nobile nomen

Arte aut Marte sibi peperere, & fortibus ausis,

MATTHIÆ I. Inclyta præ reliquis MATTHIÆ est mascula proles,

Nati.

Tres animæ, quales nec Phœbus candidiores

Illucet. quorum natu majorq; priorq; ;

HENRICUS

Præfectus

militiæ in

Belgio.

HENRICUS, materni ab avi sic nomine dictus,

GOLTBECIq; nepos: quem primùm castra secutum

Musarum, ingenuis imbutumq; artibus antè,

E mediò cursu studiorum, in flore juventæ,

Abripuit Virtutis amor, & gloriæ dextræ.

Hinc tyro AURATIO primùm sub PRINCEIPE forti

Aère merens parvo, mōx & Capitanei, & ingens

Militiæ nomen Præfecti, & munus adeptus:

Perq; gradus tandem ad summos evectus honores,

Celsa tenet, Præsesq; regit nova moenia RHÆZÆ,

GELDRIA finitimis struxit quæ invisa BRABANTIS.

NICLAUS

Præfectus

militiæ.

Nec minor hoc natu minimus, NICLAUS, eodem

Sub duce tyro merens, & Belgica castra secutus,

Rem pariter, laudemq; invenit fortibus ausis:

Donec MAURICIO hortatu assensuq; MAGISTRI,

Primus STRALSUNDÆ lectus Capitaneus urbis,

Sat longo hanc Spartam exornavit tempore: sæpè

Armatusq; hosti ostendit, quid Marte valeret:

Cùm cives premeret durâ obsidione paventes

Cæsar, & externo vastaret milite campos,

Qua fama motus SVECIÆ REX, inclytus heros,

Militiæ

Militiæ electum Præfectum, & castra secutum
Regia, præ reliquis magno complexus amore est.

JOANNES
MATTHIÆ F.

At quem te memorem, quo te generose reponam
Digno, JANE, loco? qui prima à parte juvenatæ,
Erepto ante diem maturè utroque parente,
Gessisti adversa adsiduum cum Sorte duellum,
Nec mens illecebris victa est heroica pravis:
Dùm CHRISTO & SOPHIÆ primis devotus ab annis,
Ingenuasq; artes, & linguas, Juraq; doctus
Egregiè, ad rectamq; probè informatus amussim:
Antè peragrata Europa, terraq; mariq;
Expertus variam Fortunam: artemq; modumq;
Informandi aciem edoctus, castrumq; locandi
Solerti ingenio & forma: regisq; POLONI
Primum castra sequi, jugulumq; opponere TURCÆ
Hosti ausus: donec SYECORUM à rege vocatus,
Et dubitans, aulæ malisné obstrictus, an Urbi
Augustæ esse: diuq; hæc alto pectore versans,
Urbem elegisti GEDANUM: magniq; Senatus
Consilia & secreta tenes, gentisq; BORUSSÆ.

JOACHIM. II.
Primi Fil.
J. U. D.
Consil.

Salve, JANE, pii generis Lux splendida, salve
Tu germanorum fratrum pulcerrima triga!
Priscum perge genus, famamq; extendere factis.
Pergite vos etiam, CHEMNIT! è sanguine nati
Cuncti alii. inter quos te, ò JOACHIME SECUNDE!
Prisci ornamentum generis, nostriq; Lycei,
Primo appello loco. longo qui tempore vastum
Eminus Juris pelagus, Lauruq; potitus,
Patris aviq; geris munus, juvenisq; Senatum,
Confessumq; Senum exornas, belloq; togaq;
Consiliis patriæ nunquam succurrere cessas.
Sis felix, aulæq; diu, nobisq; superstes,

JOACHIMI I.
ἀποθεωσις.

Prisci ornamentum generis, patriæq; perenne. (MI!
TU verò Umbra Patris, JOACHIMI anima inclyta PRI-
Qua nunc parte Poli clara inter sidera degis,

Stulti-

Stultitiamq; hominum, verfasq; ad turpia curas,
 Divitiasq; inopes, & tristia gaudia rides:
 Jamq; vides, noscisq; tuos proavosque, patresque,
 Agnatasq; animas plures, genus omne tuorum:
 Et tres DIETROS, patriæ tria lumina, FRATRES,
 Et consanguineos, subito tua fata secutos:
 Adfinesq; novos, præclari nominis omnes,
 Noscis ibi, grataq; oculos in imagine pascis:
 Salve iterum, atq; iterum, salve, ô JOACHIME! beate!
 Salvete illustres animæ, salvete virorum
 Clarorum MANES, iterumq; iterumq; VALETE.
 Nos miseri, & patriæ servati in funera soli,
 Sisyphi ibi immane, & semper revolubile saxum,
 Præcipientem in montem pergamus volvere, donec
 Ipsi etiam ingrato sub pondere succumbamus.

ANNA MAT.
 TMIÆ F.

Vos verò interea CHERNITIA ē sanguine casto
 Vel nati, vel nascendi omnes, germina lata!
 Seu quocunque modo agnati, adfinesvè futuri!
 Et tu CHERNITIA natus, nate unice, matre,
 (Heu matre, erepta ante diem, cœloq; recepta!)
 Solamen patri viduo, baculusq; senectæ!
 Vos teneras compello animas, vos alloquor, oro,
 Obtestorq; Senex, votisq; unum omnibus opto:
 Ne genere indignum tanto, vel nomine utroque,
 Ventura ulla unquam vobis verè exprobrat ætas:
 Sed sitis CHRISTO & PATRIÆ electa organa cuncti;
 Adspirante DEO votis, cœptisq; favente:
 Vestra etiam ut maneat virtute, & laude, beatum
 CHERNITIUM in cœlis, in terris nobile nomen.
 Sic voveo ex animo: votis DEUS annue Vatis,
 Famaq; sapè meos beet hæc latissima MANES;
 Devotos MANES generis, patriæq; salutis.

S. S. D.

•TAMM LUG A
•J. HUNT